

РЕШЕНИЕ

№ 3503

гр. София, 27.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 12.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **13554** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Х. Б., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.Л., срещу Решение № 183Х/24.11.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ УП-35116/05.11.2025 г.

Подателят на жалбата счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби на закона и при съществени процесуални нарушения. Отрича тезата на административния орган, че не се е позовал на нови обстоятелства в последващата си молба, като излага подробни съображения. Намира, че фактите от значение за спора не са изяснени в пълнота. Отправя до Съда искане за отмяна на административния акт и връщане на преписката на интервюиращия орган с указания да допусне молбата до производство по предоставяне на закрила. В с.з. жалбоподателят се явява лично и с процесуален представител адв.Л., поддържа жалбата и моли Съда да я уважи по изложените в нея съображения.

Ответникът – Интервюиращ орган при ДАБ - в с.з. чрез юк.П. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По молба, подадена от жалбоподателя с вх.№ 4194/10.10.2024 г., Председателят на ДАБ е

постановил Решение № 1791/18.02.2025 г., с което е отхвърлена молбата на чужденеца за предоставяне статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението е обжалвано пред АС-Хасково, за което е образувано адм.дело № 622/2025 г. С Решение № 3899 от 16.04.2025 г. Съдът е отхвърлил изцяло жалбата против административния акт. Съдебният акт е обжалван пред ВАС, като с Решение № 9610 от 13.10.2025 г. по адм.дело № 6329/2025 г. е оставен в сила. С това Решение № 1791/18.02.2025 г. на ДАБ е влязло в сила на 13.10.2025 г.

С последваща молба, подадена с вх.№ УП-35116/05.11.2025 г., жалбоподателят е поискал предоставяне на международна закрила. В нея той е изтъкнал, че служебно определеният му защитник не е обжалвал съдебното решение за отхвърляне на жалбата против отказа на ДАБ да му предостави статут и отказът е влязъл в сила. Посочил е, че ситуацията в страната му на произход се е влошила. Подчертал е, че изпитва страх и ужас да се върне там, тъй като обстановката е неспокойна и напрегната, а размириците продължават. Отбелязал е, че войници и милиции често проверяват дали някои от избягалите мъже са се завърнали и евентуалното му завръщане би поставило живота му в опасност. Приложил е копие на призовка за явяване в Службата на вътрешните сили за сигурност, за изпълнение на задълженията по отбрана и самозащита, с краен срок 30.05.2025 г.

По молбата за закрила е постановено обжалваното Решение № 183X/24.11.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което молбата не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. В него административният орган е изтъкнал, че наведените от кандидата доводи не разкриват релевантни обстоятелства, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Органът е анализирал обстановката в С. и е формирал извод, че в нея не се разкрива високо ниво на насилие.

Постановеното решение е връчено на чужденеца на 10.12.2025 г. в присъствието на преводач.

В хода на съдебното производство ответникът представи писмени доказателства: справка за актуалната ситуация в С. - за Х. към 15.12.2025 г. и състоянието на сигурността в района като цяло; за положението на кюрдите в С. и начина, по който набират хора в своите редици; дали лицата подлежат на наказание, ако не са се явили на военна служба; справка за С. към 05.01.2026 г.

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, в което сподели, че е напуснал С. през октомври 2023 г., но не сигурен, може да е било и през 2024 г. Откакто е тук, не е напускал България. Последната седмица пак е започнала война между кюрдите и новото правителство. От своите родители е разбрал, че в Срия смятат, че е бил член на партия Баас, а той не е бил член на партията. Не е отслужил военна служба. Има призовка за него от новата власт. Баща му е разбрал за нея от кмета на родното ме село.

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат лично на 10.12.2025 г. в присъствието на преводач, а жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е подадена в АССГ на 12.12.2025 г. с вх.№ 31585, от упълномощен от жалбоподателя адвокат (л.11) и при наличието на правен интерес. Това мотивира Съда да приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Обжалваното решение е издадено от Е. Д. Ч., мл.експерт в Регистрационно-приемателен център-Х. на ДАБ, определен за интервюиращ орган със Заповед № РД-05-284/01.084.2022 г. на Председателя на ДАБ. Актът е издаден в срока по чл.76б, ал.1 във вр.с ал.2 ЗУБ, следователно е налице темпорална компетентност на административния орган. Решението е издадено в изискуемата от закона форма, съдържа реквизитите на индивидуален административен акт по

АПК, мотивирано е с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Не се установяват данни за нарушаване правата на жалбоподателя по чл.76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и на други правителствени или неправителствени организации (чл.23, ал. 1ЗУБ); да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл.29а ЗУБ) – в случая това е сторено след постановяване на обжалваното решение. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл.58, ал.7 ЗУБ. Ето защо процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Административният орган не е допуснал процесуални нарушения - изяснил е заявените от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение.

Правилно настоящата молба е приета за последваща. Легалната дефиниция на понятието "последваща молба" се намира в разпоредбата на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ и се определя като молба за предоставяне на международна закрила в РБългария, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в РБългария е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на РБългария. Втората хипотеза - производството за предоставяне на международна закрила в РБългария да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал територията на Република България, е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз "или", следователно за жалбоподателя е изпълнена втората хипотеза от нормативния текст - производството за предоставяне на международна закрила в РБългария е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на РБългария, което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона. В този ред на мисли Решение № 1791/18.02.2025 г. на ДАБ е влязло в сила, като този извод не се променя от посоченото от молителя в последващата му молба, че служебно определеният му защитник не е обжалвал съдебното решение за отхвърляне на жалбата против отказа на ДАБ да му предостави статут. Отказът е влязъл в сила след като първоинстанционното решение на АС-Хасково е било подложено на касационна проверка от ВАС.

От казаното по-горе произлизат и по-далече отиващи правни последици, на които Съдът ще се спре надолу в решението.

Правилото на чл.13, ал.2 ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. На свой ред нормата на чл.76а от закона визира задължението на административния орган да прецени допустимостта на последващата молба за международна закрила нейната, преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество. Съгласно чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Процедурните правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно чл.40. Тези правила могат да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Нормата на това чл.33, § 2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или

факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила. За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В този ред на мисли Съдът намира, че всички въпроси, свързани с евентуалното призоваване на жалбоподателя за военна служба, към момента са преклудирани. В предходното съдебно производство те са разгледани обстойно и на тях Съдът е дал отговор, поради което понастоящем не представляват нови обстоятелства. Именно затова в решението на касационната инстанция може да бъде прочетено, че са обсъдени доводите на чуждия гражданин, че може да бъде мобилизиран. Изложеното е разгледано съвкупно с бежанската му история, като е прието, че като лице, избягващо военна служба, само по себе това обстоятелство не може да се разглежда като източник на основателен страх от преследване. ВАС е разгледал наличната информация за отбиване на редовната военна служба, за това кои лица подлежат и кои се освобождават от редовна военна служба, както и данни по отношение на срока ѝ. ВАС е изтъкнал, че от няколко източника се установява обявеното от новоназначения президент А. ал III. е, че премахва задължителната военна служба и вместо това разчита на доброволно набиране на войници. В статия на арабски език на Шведският център за информация (SCI) е посочено, че войниците, подофицерите и офицерите щели да се набират чрез интензивни програми, които се отклонявали от традиционните академични стандарти и правила за обучение, като този процес имал за цел да ускори обучението на военни и на служители на силите за сигурност, за да отговори на потребностите на новата държава. Освен това според официални източници на провинция Т., която е отрекла слуховете за призоваване и наемане на мъже за военна служба, военната служба в С. вече била доброволна.

Наред с това Съдът съобрази, че представеното с последващата молба уведомление до жалбоподателя е датирано 15.05.2024 г., а на интервюто той самият е споделил, че е напуснал

страната си в началото на м.септември 2024 г. При това положение въпросното уведомление (призовка) е съществувало към момента на подаване предходната молба за закрила, положението във връзка с опасността от мобилизиране е разгледано от административния орган и от две съдебни инстанции и въпросът не може да бъде повдиган отново.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van J. en Veiligheid по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут.

Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история.

Тези негови доводи не се споделят от Съда.

В последващата молба се сочи, че исканата международна закрила е въз основа на новонастъпили обстоятелства, свързани със ситуацията в страната му по произход, които са от значение за произнасянето на молбата му.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, както и такива, които не са били изложени в него, но с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход. В случая не е спазено това изискване спрямо съдържанието на релевантите обстоятелства.

И в предходното административно производство не е било спорно, че жалбоподателят е гражданин на С.. Обстоятелствата във връзка с актуалната общественно-политическа обстановка в страната му на произход са изяснени в хода на проведеното административно производство. След влизане в сила на споразумението за прекратяване на огъня в района на А. ал Араб (Кобани), област Х., на 18 декември 2024 г., турските сили и подкрепяните от Турция фракции, от една страна, и Сирийските демократични сили (SDF), от друга, се съобразяват с постигнатото с посредничеството на САЩ споразумение, с изключение на размяната на удари между SDF и подкрепяни от Турция фракции близо до района J. Q.. В този контекст атаките и опитите на подкрепяни от Турция фракции да нахлуят в района са преустановени, Източници на Сирийската обсерватория за човешки права (SOHR) съобщават, че турските сили и техните фракции са се

ангажирали с прекратяване на огъня, започнал на 18 декември, заедно с SDF и с посредничеството на САЩ. Командирът на SDF е обявил, че ще издаде предположение за създаване на демитализирана зона в [населено място], докато силите за сигурност се прегрупират под наблюдението на САЩ, за да осигурят района за постоянно. Според ВКБООН, в период 08-29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р., А. и Д.. На 06 януари 2025 г. С. осъществява първата за 2025 г. трансгранична мисия на ООН и С. С., провеждайки обучение за парамедици в А., северен Х.. Планирани са и допълнителни мисии от Турция, а през 2024 г. ООН е изпълнила общо 386 трансгранични мисии в С. С. - средно 30 мисии на месец, предимно за наблюдение на проекти, извършване на оценки и ангажиране на общности. ВКБООН съобщава, че повече от 125 000 сирийци са се завърнали в страната си на произход за период от един месец след падането на правителството на А. на 08 декември м.г. Основните райони на завръщане са А., Рака и Д., а ВКБООН и неговите партньори присъстват на няколко гранично-пропускателни пункта. Пазарите в С. продължават да функционират с адекватна наличност на повече стоки, а партньорите за продоволствена сигурност съобщават, че има широка гама от хранителни продукти, доставяни на местно ниво и чрез внос. Службата на ООН за координация по хуманитарните въпроси (О.) обявява на 30 януари 2025 г., че над 25 000 души са разселени от североизточния [населено място]. Агенцията на ООН подкрепя поддръжката на имиграционните съоръжения на граничния контролно-пропускателен пункт "Д. Я." между Л. и С., които са разграбени в началото на декември 2024 г.

На 03.09.2025 г. сирийското Министерство на правосъдието е обявило, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване наложени на сирийски граждани, които се смятат за издадени преди около 14 години заради предимно политически изявления срещу бившето управление на Б. А.. Обработката на данни продължава и пътуващите няма да бъдат арестувани при пристигането си в С., а единствено ще бъдат информирани за текущия си правен статус. Предвидено е единствено изключение – наличие на активно съдебно производство, заведено от прокуратурата. Отразено е, че за първи път от 14 години С. е започнала да изнася легално суров петрол, а на 25 август 2025 г. Министерството на финансите на САЩ официално е отменило всички санкционни норми от Кодекса на федералните разпоредби, което е дало основание да се възобнови международната търговия. На 05 септември 2025 г. е създаден Сирийски фонд за развитие, който се финансира основно от дарения от частния сектор и от сирийски граждани и има за цел – да подкрепя възстановяването на работни места в най-засегнатите региони от конфликта – Идлиб, А., Д. ал Зор, Х. и Провинция Д.. Според позиция на ВКБООН е изразена подкрепа за завръщането на сирийските бежанци в районите им на произход, както и данни за предоставена транспортна и логистична подкрепа на завръщащи се сирийски бежанци – от началото на 2025 г. над 24 500 завърнали се са получили подкрепа на ключови гранични пунктове с Турция и Л.. За да отговори на належащите им потребности ВКБООН продължава да разпределя финансова помощ на връщащите се, както и за последващата им реинтеграция. Повече от 2 170 семейства получават парична помощ за подкрепа на дейности, генериращи доходи. Посочени са и основните причини за продължаващия активен процес на връщане на сирийски бежанци в родината им – политическата промяна, подобрената среда на сигурност, възможност да се съберат със семействата си. По-голямата част от завръщащите се граждани се насочват към областите на С. С. – А., Идлиб, Д., Х..

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила.

Данните в представената актуална справка за положението в страната по произход обуславят категоричен извод за липса на въоръжен вътрешен или международен конфликт на територията на цялата страна, който да е достигнал такова ниво, че да поражда сериозни и потвърдени основания да се смята, че сигурността на жалбоподателя ще бъде застрашена от самия факт на присъствието му. Въпреки отчетената несигурност в отделни райони, сочените прояви на въоръжени сблъсъци правилно са оценени като инцидентни и на сравнително незначителна част от територията на страната и не отговарящи на критерия за безогледно насилие, което би създавало сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си в държавата по произход жалбоподателят може да бъде изправен пред реален риск да

стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

Следва да се отбележи, че последващата молба е подадена по-малко от един месец след влизане в сила на решението на ДАБ по първоначалната такава. За този кратък период от време не се установява да са настъпили нови обстоятелства, а тези, които са били от значение за предоставянето на статут, са разгледани в първоначалното административно производство и понастоящем са преклудирани.

Действително, ситуацията в С. е променена след постановяването на решението за отказ, но промяната е в положителна насока и сама по себе си не е основание за получаване на бежански или хуманитарен статут.

Данните за актуалната ситуация в С., която Съдът възприема от публикуваната от БТА информация, сочат, че четиридневното споразумение за прекратяване на огъня между сирийското правителство и кюрдските сили, което изтече тази вечер, е удължено с 15 дни, по съобщение на сирийското министерство на отбраната, цитирано от Р.. Удължаването е било решено с цел да се подкрепи операцията на САЩ за прехвърляне на затворници от "Ислямска държава" от С. в И., е казано в изявление на министерството. Предвожданияте от кюрдите Сирийски демократични сили (С.) са обявили, че споразумението е постигнато чрез международно посредничество и че "диалогът с Д. продължава". Сирийската армия е обявила във вторник, 20 януари, ново четириддневно прекратяване на огъня с кюрдските сили, след като предишното споразумение се провали. Сирийските демократични сили са се изтеглили от големи райони в С. и Източна С., като са ги отстъпили на сирийските правителствени сили.

В конкретния случай не се установява към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът да достига до ниво, пораздащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсещият закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си. В страната са започнали помирителни процеси, свързани най-вече с призивите на временното правителство на групировката "Х. Т. аш Ш." за реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес.

Следва да се отчете възприетата в цитираната практика на СЕС условност, че "колкото по-способен евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарна закрила", т.е. хуманитарен статут.

Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, като същото отговаря на условията за редовно действие на административен акт, което предполага отхвърляне на жалбата против него.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на И. Х. Б., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 183Х/24.11.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ УП-35116/05.11.2025 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: